

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:21

Lad mig så sige, som tidligere statsminister Poul Schlüter sagde: Det går op, og det går ned, men det skal nok gå alt sammen.

Kl. 15:21

Kl. 15:23

Per Clausen (EL):

Nu behøver hr. Jacob Jensen jo ikke at sammenligne det, man har gjort – man kan f.eks. i Børsen i dag læse dommen over resultatet af det, man har gjort – med ingenting at gøre, for jeg har kun hørt enkelte personer med tilknytning til Saxo Bank og en af de tænketanke, som hr. Jacob Jensen undertiden lytter til, fremføre det synspunkt, at det skulle være rigtigt.

Nej, det, det handler om, er, at det, man har gjort, er helt utilstrækkeligt, og det er jo den manglende erkendelse, som den diskussion, vi har i dag, er udtryk for. Realiteten er jo – på grund af bankpakken – at reaktionerne i dag fra erhvervslivet er, at man *ikke* mener, man kan få de penge, man har brug for, til at investere i fortsat produktion, og det er jo et meget alvorligt problem og burde også være det for Venstre.

Kl. 15:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:22

Jacob Jensen (V):

Jeg har meget svært ved at forestille mig, at det skulle have gjort det værre, at man nu går ind og stiller krav til bankerne om, hvordan de skal konsolidere sig, og om, hvordan de i øvrigt skal agere på et marked, som er i oprør. Altså, hele øvelsen går jo netop ud på, at man skal sikre, at der er tillid til de aktiviteter, der sker i den finansielle sektor udeomkring, at der også i udlandet er tillid til, hvad der foregår her i Danmark. Og det var derfor, jeg startede min ordførertale med bare lige i en sidebemærkning at nævne, at det faktisk kan skabe uro – unødigt uro – hvis vi her i Folketinget nørkler rundt i alt for lang tid med noget, som et stort, stort flertal i øvrigt er enige i.

Jeg kan bare sige igen: Jamen det ville da have været langt værre, hvis vi ingenting havde gjort. Det ville da have været langt værre, hvis ikke der havde været nogen, der var kommet dem til hjælp, hvis vi bare havde ladet stå til og havde sagt: Jamen det må markedet og bankerne og virksomhederne jo selv finde ud af. Men det, vi gør her, er at komme dem til hjælp ved endnu en gang at åbne op for nogle muligheder, så sunde projekter, både private og i erhvervslivet, kan blive gennemført.

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Jacob Jensen. Og så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Det er jo på sin vis en alvorlig debat, vi har i dag, men jo også en debat, vi har haft, fornemmer jeg, tidligere i Folketinget, da vi havde lovforslaget om finansiell stabilitet og loven om finansiell stabilitet til behandling her. Alligevel synes jeg dog, at det er på sin plads at rose Enhedslisten for, kan man rolig sige, i den grad at gå imod strømmen, for trods den brede enighed, der er i Folketinget om, hvordan man skal håndtere den alvorlige finansielle krise, vi befinder os midt i; hvor krisen raser, hvor stater udstikker garantier til højre og venstre og bliver medejere af banker og nu også er på vej til at blive medejere af større industrier, ja, så mener Enhedslisten altså, at vi skal gå den modsatte vej.

Så ros for det. Men det betyder ikke nødvendigvis, at Socialdemokraterne føler anledning til at støtte de to beslutningsforslag. Det kan vi under ingen omstændigheder. Vi er en del af aftalen om finansiell stabilitet, og vi ser behovet for at sikre Afviklingselskabet, som er en del af loven her, likviditet og kapital til at overtage nødlidende pengeinstitutter som en helt naturlig udmøntning af den lov, vi har vedtaget en gang. I tilfældet med aktstykket omkring Roskilde Bank er sagen jo allerede behandlet i Folketingets Finansudvalg, og under den sagsbehandling vejede, som det også fremgik under den tidligere debat om selve loven om finansiell stabilitet, ikke mindst hensynet til finansiell stabilitet tungt, altså at vi skulle undgå, at låntagere og samfundet som sådan i øvrigt vil blive meget hårdt ramt af, at Danmarks ottende største bank på daværende tidspunkt ville bukke under. Det vejede meget tungt for Socialdemokraterne.

Jeg tror, at uroen på de finansielle markeder med det totale sammenbrud i Roskilde Bank ville have været enorm, ikke bare for kunderne i Roskilde Bank, men også for hele det danske finansielle system og for vores sektor i øvrigt. Det er en alvorlig situation, og vi kan til fulde se os selv i den procesbeskrivelse, som regeringen og ministeren havde ved indledningen af behand-